

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 204

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 687 din 21 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor lit. a) cuprinse în punctul II — <i>Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale</i> litera A capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2-4
	Decizia nr. 881 din 16 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	5-6
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
16.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 687**

din 21 octombrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor lit. a) cuprinse în punctul II —
Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale litera A capitolul I din anexa nr. VIII
la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului I lit. A pct. II tabelul de la lit. a) din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în forma avută în perioada ianuarie 2018—martie 2018. Excepția a fost ridicată de Mihaela Anca Moldovan, în nume propriu și în calitate de mandatar pentru Ionela Cristina Nedelcu și alții, în Dosarul nr. 1.731/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 361D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens arată că nu este susținută critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 din Constituție, întrucât, dacă veniturile unor categorii de persoane nu cresc, aceasta nu reprezintă o discriminare, de vreme ce premisele specifice fiecărei categorii sunt diferite. Raportat la art. 41 din Constituție, arată că textul constituțional dispune instituirea unui salariu minim pe țară, fără a prevedea însă cuantumul acestuia. De asemenea, și față de art. 44 din Constituție criticile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate, întrucât dreptul la salariu constituie un bun, dar nu vizează și drepturile salariale viitoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.731/30/2018, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului I lit. A pct. II tabelul de la lit. a) din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în forma avută în**

perioada ianuarie 2018—martie 2018. Excepția a fost ridicată de Mihaela Anca Moldovan, în nume propriu și în calitate de mandatar pentru Ionela Cristina Nedelcu și alții, cu prilejul soluționării unui litigiu privind funcționarii publici.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care stabilesc nivelul aferent anului 2022 al salariilor de bază pentru funcțiile publice teritoriale, contravin prevederilor constituționale ale art. 41, 44, 53 și ale art. 16 alin. (1), întrucât, în perioada ianuarie 2018—martie 2018, au prevăzut salarii de bază mai mici pentru funcțiile publice de șef serviciu și șef birou decât cele aflate în plată în luna decembrie 2017.

6. Cuantumul prevăzut de aceste texte de lege a fost atins prin aplicarea prevederilor art. 17 din Legea-cadru nr. 153/2017, în temeiul căruia nivelul salariului de bază a fost majorat cu 35%.

7. În condițiile în care salariul de bază în luna decembrie 2017 era mai mare decât cel stabilit pentru anul 2022, nu s-au putut aplica prevederile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind majorarea cu 25% a salariului față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, ci s-au aplicat prevederile art. 38 alin. (6) din aceeași lege care specifică că „*în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.*” Ca urmare a aplicării acestor din urmă dispoziții legale, salariile de bază au fost diminuate.

8. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate lezează dreptul la salariu, ca o componentă esențială a dreptului la muncă prevăzut de art. 41 din Constituție, precum și dreptul de proprietate, întrucât salariul reprezintă un „bun”, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, sunt încălcate prevederile art. 53 din Constituție, întrucât diminuarea salariilor nu a fost justificată de situațiile excepționale prevăzute de acest text constituțional. În sfârșit, consideră că sunt înfrânte și prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece dispozițiile de lege criticate au dus la o diminuare a salariilor, în timp ce alți funcționari au beneficiat de creșteri salariale. Menționează că, începând cu luna aprilie 2018, diferențele salariale au fost corectate prin Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

9. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile capitolului I lit. A pct. II tabelul de la lit. a) din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în forma avută în perioada ianuarie 2018—martie 2018. Curtea observă că, în realitate, sunt avute în vedere dispozițiile lit. a) cuprinse în punctul II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale* litera A capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Dispozițiile de lege criticate reglementează salarizarea personalului din unitățile teritoriale care ocupă funcții de conducere publică, stabilind salariul de bază pentru anul 2022. Din motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea constată că autoarea excepției are în vedere conținutul acestor dispoziții de lege în forma anterioară modificării prin Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018, care a majorat nivelurile salariale pentru anul 2022.

14. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 41 referitor la dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate stabilesc salarizarea, la nivelul anului 2022, pentru funcțiile publice de conducere din unitățile teritoriale. Autoarea excepției se referă în mod expres la funcțiile de șef birou și șef serviciu.

16. Analizând prevederile legale criticate în ansamblul actului normativ din care fac parte, Curtea reține că Legea-cadru nr. 153/2017 are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, începând cu data de 1 iulie 2017, data intrării în vigoare a legii. De la această dată, drepturile salariale ale personalului plătit din bugetul general consolidat al statului sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în lege, astfel cum prevede art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

17. În privința modului de stabilire a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, art. 12 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că acestea se stabilesc potrivit dispozițiilor acestei legi și anexelor la legea-cadru, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite. Începând cu anul 2023, potrivit prevederilor art. 12 alin. (2) din lege, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se vor stabili, pentru toate funcțiile cuprinse în anexele nr. I—VIII la lege, prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în aceste anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

18. În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prin art. 36 din acest act normativ s-a stabilit că, la data intrării în vigoare, 1 iulie 2017, trebuie să se procedeze la reîncadrarea personalului salarizat „pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38”.

19. În acest context normativ, Curtea constată că stabilirea unei anumite valori a salariului de bază pentru funcțiile publice de conducere din unitățile teritoriale pentru anul 2022 are un caracter tehnic, integrat concepției legislative de creare a unui sistem de salarizare prin care să se regleze în timp disfuncționalitățile existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, inclusiv prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. Cu alte cuvinte, o asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive a legii-cadru, și anume acela de „eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”.

20. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, „instituirea unui salariu minim brut pe țară”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

21. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva*

Ucrainei, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

22. Totodată, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). În consecință, stabilirea, prin lege, a unei anumite valori a salariilor de bază plătite managerilor publici, angajați din fonduri publice, nu are semnificația încălcării dreptului fundamental la salariu.

23. În raport cu cele enunțate și aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea constată că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale, inclusiv pentru funcțiile publice de conducere din unitățile teritoriale, personal plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

24. În ceea ce privește aspectele referitoare la scăderea cuantumului venitului net în luna ianuarie 2018 față de luna decembrie 2017, în cazul autorilor excepțiilor, invocate prin prisma art. 16 din Constituție, Curtea constată că prevederile lit. a) cuprinse în punctul II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale* litera A capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt, prin însuși conținutul lor, contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, fiind aplicabile, în mod egal și nediscriminatoriu, tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihaela Anca Moldovan, în nume propriu și în calitate de mandatar pentru Ionela Cristina Nedelcu și alții, în Dosarul nr. 1.731/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile lit. a) cuprinse în punctul II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale* litera A capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

25. Pe de altă parte, nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată prin invocarea unei inegalități de tratament juridic sub aspectul salarizării prin raportare la alte categorii de personal plătit din fonduri publice, de vreme ce situația obiectiv diferită în care se află diferite categorii de persoane plătite din fonduri publice justifică și chiar impune un tratament juridic diferit (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, paragraful 20).

26. În plus, Curtea precizează că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea bugetarilor, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin Legea-cadru nr. 153/2017, apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune, în timp, o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte de competența autorității legiuitoare. Astfel, în aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a intervenit prin articolul unic pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 22 mai 2018, stabilind că: „Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia.”

27. De asemenea, Curtea constată că în același sens sunt și modificările aduse dispozițiilor de lege criticate prin dispozițiile art. I pct. 14 din Legea nr. 79/2019 care au prevăzut o majorare a salariilor de bază și a coeficienților în raport cu reglementarea anterioară.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 881

din 16 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Cosmin Virgil Cornoiu în Dosarul nr. 3.890/90/2017 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.343D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât nu sunt formulate veritabile critici de neconstituționalitate, în realitate, fiind vorba despre chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, deoarece nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.890/90/2017, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției**, excepție ridicată de Cosmin Virgil Cornoiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni referitoare la plata indemnizației de instalare în funcția de procuror, întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate nu îndeplinesc cerințele de previzibilitate, fiind contrare art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin aceea că nu permit destinatarilor noimei legale să se conformeze prescripțiilor acesteia. În acest sens, face referire concretă la situația sa și arată că a fost numit procuror stagiar, iar în contextul în care a beneficiat de indemnizația de instalare acordată potrivit dispozițiilor art. 26 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, există obligația de exercitare a funcției în care a fost

numit pentru o perioadă de cel puțin 2 ani. Precizează că, potrivit art. 22 alin. (1) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, după încheierea perioadei de stagiul de 1 an, judecătorii și procurorii stagiați sunt obligați să susțină examenul de capacitate, respectiv să-l promoveze, candidații admiși fiind numiți de Președintele României în funcția de judecător, astfel cum este cazul în speță, sau de procuror. În acest context legislativ, obligația impusă de textul de lege criticat celor care au beneficiat de acordarea indemnizației de instalare — și anume obligația de a-și exercita funcția în care au fost numiți în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani, în caz contrar trebuind să restituie această indemnizație — este imposibil de respectat, deoarece destinatarii vizați de textul criticat au obligația să participe la examenul de capacitate după expirarea perioadei de stagiul de 1 an. De altfel, nici în cazul în care după promovarea examenului de capacitate ar fi continuat activitatea în cadrul parchetului respectiv, exigențele art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 nu ar fi fost îndeplinite, având în vedere că a exercitat funcția de stagiar pe toată durata maximă efectivă (19 luni), deoarece nu ar mai fi ocupat aceeași funcție în care a fost numit, și anume de procuror stagiar, ci ar fi devenit, după caz, judecător sau procuror, după numirea de către Președintele României.

6. **Tribunalul Galați — Secția I civilă** opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale și îndeplinesc condițiile de claritate și previzibilitate specifice conținutului și formei juridice aferente unui act normativ. De altfel, excepția de neconstituționalitate este formulată mai degrabă din perspectiva câmpului de aplicare a normelor criticate, respectiv vizează chestiuni de interpretare și aplicare a legii care țin de competența instanțelor judecătorești, și nu a Curții Constituționale.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(4) *Cel care a beneficiat de*

acordarea indemnizațiilor prevăzute la alin. (1)—(3) este obligat să își exercite funcția în care a fost numit în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani. În cazul nerespectării acestei obligații, drepturile acordate potrivit alin. (1)—(3) se restituie”.

11. Prevederile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, la care fac trimitere dispozițiile criticate și care au incidență în contextul dat, au următorul conținut: „(1) Absolvenții, la încadrarea ca judecători, procurori sau personal asimilat acestora, imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care sunt încadrați”.

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) — Statul de drept și principiul supremației Constituției și legalității.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat prevede că judecătorul sau procurorul care a beneficiat de indemnizația de instalare este obligat să își exercite funcția în care a fost numit în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani, în caz contrar trebuind să restituie această indemnizație. Însă, având în vedere dispozițiile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, judecătorii și procurorii stagiați au obligația de a participa la examenul de capacitate după expirarea perioadei de stagiu de 1 an, situație în care, în urma rezultatelor examenului, pot fi repartizați în altă unitate.

14. Față de această împrejurare, autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de faptul că judecătorii și procurorii stagiați care au beneficiat de indemnizațiile prevăzute de art. 26 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 nu pot să îndeplinească ambele obligații stabilite în sarcina lor de art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 și de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004.

15. În acest context, Curtea observă că soluția legislativă criticată a mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu prevederi constituționale și critici de neconstituționalitate identice, sens în care este Decizia nr. 582 din 14 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 991 din 27 octombrie 2020, prin care Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate. Prin decizia precitată, Curtea a constatat că aspectele învederate reprezintă, în realitate, o chestiune de interpretare sistematică a mai multor norme de lege, în vederea aplicării textului de lege criticat, prin coroborare cu dispozițiile Legii nr. 303/2004 referitoare la examenul de capacitate, iar nu o problemă de constituționalitate a textului. Or, Curtea Constituțională se poate

pronunța numai asupra conformității unui text de lege cu prevederile și principiile Constituției, iar nu asupra interpretării și aplicării legii, care reprezintă atribuții ale instanțelor judecătorești.

16. Prin urmare, astfel cum a reținut constant Curtea Constituțională, spre exemplu, în Decizia nr. 62 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 491 din 10 iunie 2020, paragraful 38, interpretarea și aplicarea legii țin de instituțiile îndrituite cu ducerea la îndeplinire a prevederilor legale, precum și de instanțele de judecată investite cu soluționarea litigiului. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Astfel, prin Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14, Curtea s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției.

17. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Astfel, în aplicarea acestor dispoziții constituționale, prin Decizia nr. 24 din 26 noiembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 17 ianuarie 2019, s-au stabilit următoarele: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 în cazul absolvenților care, la încadrarea ca procurori imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, au beneficiat de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care au fost încadrați, iar, ulterior, în executarea obligației prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, s-au prezentat la examenul de capacitate, au promovat examenul și au fost numiți judecători sau, după caz, procurori, în unități din altă localitate decât cea în care au efectuat perioada de stagiu, indemnizația de instalare nu se restituie”.

18. Față de cele prezentate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, precum și considerentele expuse prin prezenta decizie, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Cosmin Virgil Cornoiu în Dosarul nr. 3.890/90/2017 al Tribunalului Galați — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică

Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, reprezintă cadrul legal prin care se stabilesc regulile procedurale pentru asigurarea transparenței decizionale în cadrul administrației publice centrale și locale, în raporturile stabilite între acestea și cetățeni.

Creșterea calității consultării publice și dezvoltarea implicării societății civile în procesul de luare a deciziilor reprezintă un obiectiv permanent aflat în atenția Guvernului.

Dinamica deosebită a tuturor aspectelor vieții cotidiene din România impune o permanentă actualizare a normelor legale existente, precum și, tot mai accentuat, elaborarea și adoptarea unor noi acte normative care să răspundă cerințelor interesului public.

Procesul general de luare a deciziilor trebuie să corespundă, în egală măsură, exigențelor implicării societății civile, precum și necesității obiective de a se răspunde, cu promptitudine, interesului public care impune adoptarea unor norme specifice în diverse domenii, în condițiile unui mediu social-politic tensionat la nivel internațional, cu numeroase provocări de securitate în imediata vecinătate a granițelor României.

Pe de altă parte, existența unor situații excepționale, care afectează profund aspectele esențiale ale organizării societății, obligă la adoptarea și aplicarea imediată a prevederilor legale necesare apărării interesului public, în contextul ultimelor evoluții generate de situația de criză majoră în planul relațiilor internaționale.

În mod obiectiv, procesul de adoptare a unor reglementări legale în situații excepționale nu poate fi supus cerințelor aplicabile procedurii obișnuite de asigurare a transparenței decizionale, realitățile impunând adoptarea urgentă a unor norme legale de a căror aplicare depinde stabilitatea și buna funcționare a instituțiilor fundamentale ale statului.

Situația extraordinară care necesită intervenția legislativă și a cărei reglementare nu poate fi amânată este determinată în principal de necesitatea luării unor măsuri urgente care să asigure crearea cadrului legal necesar elaborării și adoptării proiectelor de acte normative impuse de situațiile excepționale.

Neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență va conduce la întâzieri și blocaje în procesul de luare a deciziilor, cu consecințe deosebit de grave asupra interesului public.

În considerarea faptului că elementele menționate mai sus vizează interesul general public și constituie o situație de urgență, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La articolul 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 3 decembrie 2013, alineatul (13) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul reglementării unei situații urgente sau a uneia care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării și anterior expirării termenului prevăzut de respectivul alineat.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin hotărâre a Guvernului inițiată de Secretariatul General al Guvernului, se vor aproba normele metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministru transporturilor și infrastructurii, Sorin Mihai Grindeanu Viceprim-ministru, Kelemen Hunor Secretarul general al Guvernului, Marian Neacșu Ministru agriculturii și dezvoltării rurale, Adrian-Ionuț Chesnoiu Ministru afacerilor externe, Bogdan Lucian Aurescu Ministru finanțelor, Adrian Căciu Ministru dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, Cseke Attila-Zoltán p. Ministru investițiilor și proiectelor europene, Vasile-Cristian Roman , secretar de stat p. Ministru familiei, tineretului și egalității de șanse, Domnica-Doina Pârcălabu , secretar de stat Ministru muncii și solidarității sociale, Marius-Constantin Budăi Ministru educației, Sorin-Mihai Cîmpeanu	Ministru cercetării, inovării și digitalizării, Marcel-Ioan Boloș Ministru sănătății, Alexandru Rafila p. Ministru antreprenoriatului și turismului, Lucian-Ioan Rus , secretar de stat p. Ministru economiei, Mihai-Ion Macaveiu , secretar de stat p. Ministru energiei, Dan-Dragoș Drăgan , secretar de stat p. Ministru apărării naționale, Simona Cojocaru , secretar de stat Ministru afacerilor interne, Lucian Nicolae Bode Ministru culturii, Lucian Romașcanu p. Ministru mediului, apelor și pădurilor, Robert-Eugen Szép , secretar de stat Ministru sportului, Novák Carol-Eduard Ministru justiției, Marian-Cătălin Predoiu
--	---

București, 2 martie 2022.

Nr. 16.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 334040